

Kató, Andai Terka és Fekete Józsefné. Karmesterük Rajna Sándor. 1915. dec. 21-én a mozgósínház Apolló Kabaré címen játszott tovább, akkor a társulat igazgatója a mostani Vigsínház igazgatója, Roboz Imre. A színpad művészeti vezetője pedig Hervay Frigyes újságíró volt, utána Márkus László vette át a vezetést. 1918. évben Apolló Színpad néven tartotta előadásait. 1921. november 18-án a telek tulajdonosa a Projektográf Rt.-nak felmondotta a bérletet és 1923. nov. 10-én tartotta utolsó előadását az Apolló Színpad a Kasselik-telken. Az új helyiségben, az Eskü-téren 1923. nov. 23-án tartották meg bemutató előadásukat. Az Apolló Színpad megkapta az Apolló Színház nevet és ezen cím alatt kizárólag csakis színházi előadásokat tartottak. A színház akkori művészeti igazgatója: *Wertheimer* Elemér volt. 1925. máj. 31-én tartotta utolsó előadását a Helikon-mozgóban az Apolló Színház. Az Eskü-téren az Apolló Színház a legkiválóbb magyar íróknak egyfelvonásos darabjait játszotta. A társulat tagjai jeles színészekből és színésznőkből rekrutálódtak, névleg: Haraszi Mici, Szöllősy Rózsi, Sándor Stefi, Hollós Bora, Győry Matild, Németh Juliska, Vidor Ferike, Balog Juci, Kertész Melitta, Dajbukát Ilona, Faragó Sári, Berky Lili, Szemere Gyula, Herczeg Jenő, Magyarai Lajos, Szenes Ernő, Boross Géza, Sajó Géza, Nyárai Antal, Sándor József, Salamon Béla, Szőke Szakáll »Vonósnégyes« c. egyfelvonásos vígjátékát több mint 300-szor játszották. 1926. novemberében Jókai-téri helyiségében végleg feloszlott a társulat.
(Fekete József.)

Apor Emil (daraghi), színész, sz. 1902. máj. 20-án, *Aradon*. Színipályára lépett 1926. nov. havában.

Apor Margit, színésznő, sz. 1895. máj. 28. Budapesten. Színpadra lépett 1917. okt.

Apor Sándor, színész, sz. 1881. Szerelmes színész volt, vidéki társulatoknál játszott. 1912. dec. 31. Gödöllőn öngyilkos lett.

Apor Sándor, színész, sz. 1890. jan. 15. Veszprémben, megh. 1913. jan. 2. Miskolcon. Színpadra lépett 1911. aug.

Áporkay Cserna Eszter, színésznő, sz. 1871-ben, *Kiskunszabadszálláson*. Színipályára lépett 1890-ben.

Apostolok. A régi színészek a művészet és nemzetiség apostolai voltak. Nélkülözést, szenvedést, sőt megvetést is eltűrve, haladtak a nehéz pályán és tért hódítottak a kultúrának, művészetnek. Ők teremtették meg a magyar színműirodalmat, fejlesztették a magasabb drámai művészetet és az ország színészetét rövid idő alatt művelt népek régiebb színészetéhez hasonló nivóra emelték, — ezért hívták őket apostoloknak. Amikor a társulattól megváltak a színészek, ezt *Apostolok osztlásának* nevezték. Ez az osztlás virágvasárnapján történt, mert akkor jártak le a szerződésük. (V. ö. Virágvasárnap).

Apotheozis (gör. = istenítés, dicsőítés) Némaképlet, némázat (l. o.), mellyel a történelmi-, esetleg alkalmi előadásokat szokták befejezni.

Appolino Alfréd, olasz ballettáncos, 1880. ápr. 6. mutatkozott be a *Nemzeti Színházban* a *Gizella* c. ballet *ifjú herceg* szerepében.

Apraxin Julia színésznő, orosz grófi származású írónő, sz. 1824. körül, megh. 1870-ben. 1849-ben gróf Batthyányi Artur neje lett, akitől később elvált. 1860. és 1863. között élénk irodalmi tevékenységet fejtett ki. 1862. júl.-ban a *Budai Népszínház* javára 2000 frtot adományozott. 1863. febr. 3-án lépett fel először *Buday* néven (a *Budai Népszínházban*) a *Gyertyatartó* és *Fél az örömtől* című egyfelvonásos vígjátékokban. Később mint tragika tette ismertté nevét. 1863-ban Párizsba költözött, ahol szintén színészkedett. A *Honfoglalók* című drámáját 1861. márc. 4-én játszották a Nemzeti Színházban. *Országgyűlési*